

ἥπερ, *v. ὅσπερ.*

ἥπερ-οπέυς, *έως*, *έρq. ἥος* (ὁ) trompeur [*th. ἥπερο* = *sscr. ἀπαρ* « autre, différent », et *R. ἔπρ*, parler, *cf. ἔπος*, εἰπεῖν « qui parle autrement qu'il ne pense »].

ἡπεροπευτής, *οὐ* (ὁ) *c. le préc.* [ἡπεροπεύω].

ἡπεροπεύω, tromper, séduire : *τινά*, *qqn* ; *τινά τι*, *qqn* en qqe ch. [ἡπεροπεύς].

ἡπητής, *οὐ* (ὁ) tailleur (*propr.* qui raccommode) [ἡπάω, réparer, recoudre].

ἡπιό-δωρος, *ος, ον*, aux doux présents [ἡπιος, δῶρον].

ἡπιος, *α ου ος, ον* : 1 bienveillant, favorable : ἡπ. *τινι*, bon pour *qqn* ; ἡπια εἰδέναι *τινί*, *ll.* vouloir du bien à *qqn* ; πρὸς τὸ ἡπιώτερον *καταστῆσαι*, *Thc.* amener à des sentiments plus bienveillants ; *en parl. du chaud et du froid*, adouci, moins intense || 2 adoucissant, calmant || *Cp.* -ώτερος, *sup.* -ώτατος.

ἡπιστάμην (*impf.*), **ἡπίστασο** (2 *sg. impf.*), **ἡπιστάετο** (3 *pl. ion. impf.*) d'ἐπίσταμαι.

ἡπιστήκα, **ἡπιστήσα**, *v. ἀπιστέω.*

ἡπίστω, 2 *sg. contr. impf.* d'ἐπίσταμαι.

ἡπίως, avec douceur, calme, modération [ἡπιος].

ἡπλώθην, **ἡπλωμαι**, **ἡπλώσα**, *v. ἀπλώω.*

ἡπόρηκα, **ἡπόρησα**, *v. ἀπορέω* 2.

ἡ-που, *conj.* ou bien, ou peut-être [ἦ, που].

ἡ-που ou *mieux ἢ που* : 1 certes, sans doute || 2 *interrog.* est-ce que ? n'est-ce pas ? ἡπου οὐ ; *Isocr. m. sign.* [ἦ, που].

ἡπτον, *v. ἄπτω* 1 et 2.

ἡπύτα (ὁ) *seul. nom. έργ. p.* *ἡπύτης, qui fait du bruit, retentissant [ἡπύω].

***ἡπυτιδης**, *ον* (ὁ) fils d'Epytos.

ἡπύω : I *tr.* 1 appeler à haute voix : *τινά τι*, *qqn* pour qqe ch. ; invoquer, *acc.* || 2 dire à haute voix || II *intr.* résonner, retentir [*cf. εἰπεῖν*].

ἦρ, *v. ἔαρ.*

ἦρα, *contr. dor. p.* ἦραο, 2 *sg. ao.* 1 *moj.* d'αἶρω.

1 **ἦρα**, *ao.* 1 d'αἶρω.

2 **ἦρα**, *acc. d'un subst. inus.* satisfaction, plaisir ; ἦρα *φέρειν* *τινί*, *ll.* ou *ἐπὶ τινί*, *ll.* obliger *qqn*, l'aider, le secourir [*acc. de ἦρ*, ἥρος, service ; *orig. inconnue*].

***ἦρα**, *ας* (ἡ) Héra, fille de Kronos et de Rhéa, épouse de Zeus [*Sel. l'étym. la plus vraisemblable, de la même racine que le sscr. svar, le ciel*].

***Ἠραία**, *v. Ἠραϊος.*

***Ἠραιεύς**, *έως* (ὁ) d'Hēræa (*auj.* Iri ou Hagios Iohannos) ville d'Arcadie [Ἠραία].

***Ἠραϊος**, *α, ον*, d'Hēræa ; *subst.* 1 τὸ Ἠραϊον ou Ἠραϊον, temple d'Héra || 2 τὸ Ἠραϊον, Hēræon, ville de Thrace || 3 *pl.* τὰ Ἠραία, fêtes d'Héra [Ἠρα].

***Ἠρακλῆς**, *ιον. et poét. c.* Ἠρακλῆς.

***Ἠρακλεία**, *fém. d'Ἠράκλειος.*

1 **Ἠράκλεια**, *ας* (ἡ) Hērakleia, *n.* de diverses villes grecques en Thessalie, en Bithynie, en Sicile [Ἠρακλῆς].

2 **Ἠράκλεια**, *ων* (τά) *v.* Ἠράκλειος.

***Ἠρακλειδης**, *ον* (ὁ) fils ou descendant d'Hēraklès ; οἱ Ἠρακλειδαί, les descendants d'Hēraklès, les Hēraklides [Ἠρακλῆς].

***Ἠράκλειος**, *α ου ος, ον*, d'Hēraklès, qui

concerne Hēraklès ; Ἠράκλειαι στῆλαι, *Hot.* les colonnes d'Hercule (Kalpè et Abylè) ; *subst.* 1 ἡ Ἠράκλεια (*v. ce mot*) || 2 τὸ Ἠράκλειον ou Ἠρακλῆιον : Hērakleion, temple d'Hēraklès || 3 τὰ Ἠράκλεια, fêtes d'Hēraklès [Ἠρακλῆς].

***Ἠράκλειος**, *voc. d'Ἠρακλῆς.*

***Ἠρακλειώς**, *adv.* comme Hēraklès [Ἠοάκλειος].

***Ἠρακλειώτης** ou ***Ἠρακλειώτης**, *ον* (ὁ) habitant ou originaire d'Hērakleia [Ἠρακλεία].

***Ἠρακλειώτις**, *ιδος* (ἡ) *fém. d'Ἠρακλειώτης* ; ἡ Ἠρ. le territoire d'Hērakleia.

***Ἠρακλήσιος**, ***Ἠρακλήσιος**, *ιον. c.* Ἠράκλειος. ***Ἠρακλῆς**, *έως*, *voc. -εις* (ὁ) Hēraklès (Hercule) demi-dieu, fils de Zeus et d'Alkmèna (Alcmène) [*Sel. les anciens de Ἠρα, κλέος ; mais plus vraisembl. apparenté à ἦρας*].

ἡράμην, *ao. moj. d'αἶρω* ou *impf. d'ἔραμαι.*

ἡράνισα, **ἡράνισμαι**, *v. ἐρανίζω.*

ἡραξα, *v. ἀράσσω.*

ἡραρον, *v. ἀραρίσκω.*

ἡρασάμην, *ao. d'ἀράσμαι* ou *ao. έργ. d'ἔραμαι.*

ἡράσθην, *ao. pass. d'ἔραω* ou *d'ἔραμαι.*

ἡρασμαι, *pf. d'ἔραμαι.*

ἡρατο, 3 *sg. impf. d'ἔραμαι* ou *ao. moj. d'αἶρω.*

ἡραχα, *pf. d'ἀράσσω.*

ἡργμαι, *pf. pass. d'ἄρχω.*

ἡρέθην, *ao. pass. d'αἶρέω.*

ἡρέθιζον, **ἡρέθισα**, **ἡρέθικα**, *v. ἐρεθίζω.*

ἡρεῖδον, *impf. d'εἰρέδω.*

ἡρεικον, **ἡρειξα**, **ἡρειχθην**, *v. ἐρείχω.*

ἡρειπον, **ἡρειμμαι**, **ἡρειμμη**, *v. ἐρείπω.*

ἡρεισα, **ἡρεισθην**, **ἡρεισμαι**, *v. ἐρείδω.*

ἡρείφθην, *v. ἐρείπω.*

ἡρέμα, *adv.* : 1 doucement, paisiblement, tranquillement || 2 *p. suite*, modérément, légèrement, un peu || 3 lentement [ἡρεμος].

ἡρεμαῖος, *α, ον*, doux, paisible, tranquille || *Cp.* -ότερος [ἡρέμα].

ἡρεμέω-ω, être calme, tranquille [*ἡρεμής].

***ἡρεμής**, *seul. cp.* ἡρεμέστερος, *α, ον, c.* ἡρεμαῖος.

ἡρεμία, *ας* (ἡ) calme, tranquillité, repos [*ἡρεμής].

ἡρεμίζω : 1 *tr.* calmer, faire reposer, *acc.* || 2 *intr.* se tenir en repos [*ἡρεμής].

ἡρεμος, *ος, ον, c.* ἡρεμαῖος.

***ἡρεμῶς**, *seul. cp.* ἡρεμεστέρως, *c.* ἡρέμα [ἡρεμής].

ἡρεον, *impf. poét. d'αἰρέω.*

ἡρεσα, *ao. d'ἀρέσσω* et *d'ἐρέσσω.*

ἡρέσθην, *ao. pass. d'ἀρέσσω.*

ἡρεσσον, *att. ἡρεττον*, *impf. d'ἐρέσσω.*

ἡρευνησα, **ἡρευνων**, *v. ἐρευνάω.*

ἡρευξάμην, *v. ἐρευγομαι.*

ἡρευσα, *v. ἐρεῦθω.*

ἡρεφον, **ἡρεψα**, *v. ἐρέφω.*

***Ἠρη**, *ιον. c.* Ἠρα.

ἡρηκα, **ἡρημαι**, *pf. act. et pass. d'αἰρέω.*

ἡρήρειν, *pl. q. pf. poét. d'ἀραρίσκω.*

ἡρηρείμην, *pl. q. pf. pass. d'εἰρέδω.*

ἡρησάμην, *ao. ion. d'ἀρόζομαι.*

ἡρθην, *ao. pass. d'αἶρω* et *d'ἀραρίσκω.*

ἦρι, *v. ἔαρ.*

ἡρι-γένεια, *ας*, *adj. f.* fille du matin, *ép. d'Εὐός*